

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2016. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Khadija Jafari, Zainab Jafari**

(Predmet C-646/16)

(2017/C 053/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Tuženo tijelo: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. točku (m), članak 12. i članak 13. Uredbe (EU) br. 604/2013 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka), u daljnjem tekstu: Uredba Dublin III, shvaćati vodeći računa o ostalim pravnim instrumentima na koje ukazuju dodirne točke Uredbe Dublin III, ili je tim odredbama potrebno pridati autonomno značenje?
2. U slučaju da je odredbe Uredbe Dublin III potrebno tumačiti neovisno o ostalim pravnim instrumentima:

- a) Treba li prema okolnostima iz glavnog postupka, koje obilježava da se događaju u vrijeme kada su nacionalna tijela najviše uključenih država suočena s neuobičajeno velikim brojem osoba koje zahtijevaju tranzit preko njihovog državnog područja, ulazak na područje države članice koji ona *de facto* prihvaća, a koji služi samo tranzitu preko te države članice da bi podnijele zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici, smatrati „vizom” u smislu članka 2. točke (m) i članka 12. Uredbe Dublin III?

Ako je odgovor na pitanje 2.a) potvrđan:

- b) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da odlaskom iz predmetne države članice „viza” prestaje važiti?
- c) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da je „viza” i dalje važeća ako odlazak iz predmetne države članice još nije ostvaren, ili „viza” prestaje važiti, bez obzira na to što nije došlo do odlaska, u trenutku kada podnositelj zahtjeva konačno odustane od namjere odlaska u drugu državu članicu?
- d) Znači li odustajanje podnositelja zahtjeva od namjere odlaska u državu članicu koju je prvotno odabrao kao odredište da je u smislu članka 12. stavka 5. Uredbe Dublin III počinjena prijevara nakon izdavanja „vize”, tako da država članica koja je izdala „vizu” nije odgovorna?

Ako je odgovor na pitanje 2.a) niječan:

- e) Treba li izraz u članku 13. stavku 1. Uredbe Dublin III „pri dolasku iz treće zemlje nezakonito prešao granicu države članice kopnom, morem ili zrakom” shvaćati na način da u opisanim posebnim okolnostima glavnog postupka treba smatrati da nije došlo do nezakonitog prelaska vanjske granice?

3. U slučaju da odredbe Uredbe Dublin III treba tumačiti vodeći računa o drugim pravnim instrumentima:

- a) Je li za ocjenu postojanja „nezakonitog prelaska” granice u smislu članka 13. stavka 1. Uredbe Dublin III potrebno posebno uzeti u obzir je li ulazak na državno područje odgovarao uvjetima iz Zakonika o schengenskim granicama – posebno članku 5. Uredbe (EZ) 562/2006 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica, koji je primjenjiv na glavni postupak zbog trenutka ulaska?

Ako je odgovor na pitanje 3.a) niječan:

- b) Koje je odredbe prava Unije potrebno posebno uzeti u obzir pri ocjeni je li došlo do „nezakonitog prelaska” granice u smislu članka 13. stavka 1. Uredbe Dublin III?

Ako je odgovor na pitanje 3. a) potvrđan:

- c) Treba li prema okolnostima iz glavnog postupka, koje obilježava da se događaju u vrijeme kada su nacionalna tijela najviše uključenih država suočena s neuobičajeno velikim brojem osoba koje zahtijevaju tranzit preko njihovog državnog područja, samo radi tranzita preko te države da bi podnijele zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici, ulazak na državno područje koji se *de facto* prihvaća, bez ispitivanja pojedinačnih okolnosti od strane države članice na čije se područje ulazi, smatrati dopuštenjem za ulazak u smislu članka 5. stavka 4. točke (c) Zakonika o schengenskim granicama?

Ako su odgovori na pitanja 3.a) i 3.c) potvrđni:

- d) Dovodi li dopuštenje za ulazak prema članku 5. stavku 4. točki (c) Zakonika o schengenskim granicama do toga da je potrebno smatrati da se radi o odobrenju istovjetnom vizi u smislu članka 5. stavka 1. točke (b) Zakonika o schengenskim granicama i stoga „vizi” prema članku 2. točki (m) Uredbe Dublin III, tako da je prilikom primjene odredaba koje se odnose na utvrđivanje države koja je odgovorna prema Uredbi Dublin III potrebno također uzeti u obzir njezin članak 12.?

Ako su odgovori na pitanja 3.a), 3.c) i 3.d) potvrđni:

- e) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da „viza” u slučaju odlaska iz predmetne države članice prestaje važiti?
- f) Ako se *de facto* prihvaća ulazak radi tranzita, treba li smatrati da je „viza” i dalje važeća ako odlazak iz predmetne države članice još nije ostvaren, ili „viza” prestaje važiti, bez obzira na to što nije došlo do odlaska, u trenutku kada podnositelj zahtjeva konačno odustane od namjere odlaska u drugu državu članicu?
- g) Znači li odustajanje podnositelja zahtjeva od namjere odlaska u državu članicu koju je prvotno odabrao kao odredište da je u smislu članka 12. stavka 5. Uredbe Dublin III počinjena prijevara nakon izdavanja „vize”, tako da država članica koja je izdala „vizu” nije odgovorna?

Ako su odgovori na pitanja 3.a) i 3.c) potvrđni, ali je odgovor na pitanje 3.d) niječan:

- h) Treba li izraz u članku 13. stavku 1. Uredbe Dublin III „pri dolasku iz treće zemlje nezakonito prešao granicu države članice kopnom, morem ili zrakom” u opisanim posebnim okolnostima glavnog postupka shvaćati na način da se prelazak granice koji se kvalificira kao dopuštenje za ulazak u smislu članka 5. stavka 4. točke (c) Zakonika o schengenskim granicama ne smatra nezakonitim prelaskom vanjske granice?

⁽¹⁾ SL L 180, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 105, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 61.)